

מ"ת 6077/08/14 - מדינת ישראל נגד דוד קבולשוילי

בתי המשפט

מ"ת 6077-08-14
12 אוגוסט 2014

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופט אמיר דהאן

6039-08-14

המבקשת

בעניין: מדינת ישראל

נגד

דוד קבולשוילי (עציר)

המשיב

נוכחים:

המבקשת באמצעות ב"כ עו"ד הדס חלפון

המשיב, הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד אדי נוז

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשת המאשימה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

המשיב דוד קבולשוילי ת.ז. 320719073 יליד 1994, הועמד לדין בפני בית משפט זה על כי ביום 19/7/14 החזיק ברכב בו שהה 2203.5 גרם חומר אסור בהפצה מסוג AB PINACA.

ראיות לכאורה:

המשיב נאשם בעבירה לפי סעיף 7 (א) (1) בתופעה במאבק בשימוש בחומרי מסכנים תשע"ג 2013.

עמוד 1

סעיף זה קובע כי אדם לא ייצר חומר אסור בהפצה, לא ימכרו, לא יציגו למכירה, לא ייבא אותו, לא ייצא אותו, לא יספק אותו, לא יסחר בו או יעשה בו עסקה אחרת ולא יחזיק בו במטרה לעשות אחת מהפעולות האמורות.

ב"כ המאשימה טענה בהגינותה כי הראיה היחידה שנמצאת בפני בית המשפט בהחזקה במטרה להפיץ, היא כמותו הגדולה של הסם ואופן ההתנהלות, לרבות פרשת רכישתו של החומר.

המונח "מטרה" הונחה בחוק העונשין (נוסח חדש) תשל"ז - 1977, וסעיף 20 (ב) כראיה מראש את התרחשות התוצאות כאפשרות קרובה לוודאי בעבירה של תוצאה וכאחד מרכיבי הכוונה.

לאחר עיון בחומר חקירה מצאתי כי יסוד זה של כוונה להפיץ אינו נמצא בחומר הראיות ולא מצאתי כי ישנו סיכוי סביר להביא להרשעתו של המשיב ביסוד זה, רק על סמך כמות החומר וההתנהלות סביב קנייתו.

המשיב אמר כי הוא נתפס עם החומר, והוא רכש את החומר לשימושו העצמי כאשר משאלותיו של החוקר עולה כי 50 גרם של חומר שקול למנה אחת. (אמרתו של המשיב מיום 4/8/14).

המשיב הכחיש פעם אחר פעם כי רכישת החומר היתה לשם הפצתו, ולא מצאתי ראיות נוספות לבד מכמותו של החומר למטרה להפצה.

בית המשפט דן כבר במקום אחר (ת"פ 14-05-26746, מדינת ישראל נ' ברגימוב), בטבעו היחודי של חוק המאבק בתופעת החומרים המסכנים, חוק זה במפורש לא קבע איסור פלילי בר ענישה על החזקה, אלא על החזקה לשם הפצה וקשירתו של החומר למטרת ההפצה, היתה באמצעות השימוש במילה "מטרה" אשר מייצגת את היסוד הנפשי המחמיר ביותר במשפט הפלילי, על מנת להוכיח "מטרה" יש צורך בראיות ברורות או למצער בשימוש "בחזקת הכוונה" הרלבנטית לעבירות של תוצאה ולא לעבירות של התנהגות.

בהעדר ראיה על היסוד הנפשי של כוונה להפיץ או מטרה להפיץ, לא ניתן להניח קיומה של ראיה זו מן הנסיבות שבפניי ולכן לא מצאתי כי קם סיכוי סביר להרשעתו של המשיב בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

יש להבדיל מקרה זה ממקרים אחרים בהם הצביעו על נסיבות ישירות על כוונה להפיץ, בכך שהחומר היה מחולק למנות או התלוו כלים המעידים על מטרה להפיץ כגון משקל, כלי אריזה, רישומים וכד'.

המחוקק בחר במפורש שלא לקבוע איסור החזקה ולפיכך הרלבנטיות של הכמות בהעדר חזקות ראייתיות ובהעדר הוראה מקבילה להוראת סעיף 31 (3) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 החלה

על החוק שלפנינו אך לא ניתנת ליישום בשל אי קביעת כמויות כגון אלה המצויות בתוספת השניה.

בחירתו זו של המחוקק כמוה כהנחיה לביהמ"ש לנהוג זהירות מרובה במי שהחזיק כמות גדולה של חומר מסכן ולדרוש ראייה ישירה על המטרה לבצע בו פעולת הפצה.

ראיה שכזו לא נמצאה בפניי.

אשר על כן אני מורה על שחרורו של המשיב ללא תנאי.

ניתנה והודעה היום ט"ז אב תשע"ד, 12/08/2014 במעמד הנוכחים.

אמיר דהאן , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

על מנת לאפשר למבקשת להגיש ערר על החלטת השחרור, ועל מנת שלא להעמיד את ערכאת הערעור בפני עובדה מוגמרת, הנני מורה על עיכוב ביצוע החלטת השחרור, עד ליום בשעה 14/8/14 בשעה 12:00.

אם לאחר עיון נוסף, תחליט המבקשת שלא לערר על החלטת השחרור, תודיע על כך מיידית לב"כ המשיב, ליחידת נחשון ולרשויות בית המעצר בו מוחזק המשיב.

ניתנה והודעה היום ט"ז אב תשע"ד, 12/08/2014 במעמד הנוכחים.

אמיר דהאן , שופט